

Jubileum concert

Zaterdag 30 november 2019 om 20.00 u
Aula Debrie Sint-Aloysiuscollege Menen

30 NOVEMBER 2019 ... "BANJO-ORKEST VERSIE 2.0"!

1959-2019, of zestig jaren na datum! Of is de exacte datum onmogelijk vast te stellen? In elk geval, priester-leraar Alfons Bouckaert die in 1949 in het Sint-Aloysiuscollege te Menen kwam aangetreden, kon zich na korte tijd - net zoals ook vele van zijn leerlingen in die tijd - niet zo maar tot zijn vaste dagelijkse taken beperken. Naast zijn morele ondersteuning aan de bloeiende harmonie van het college, bekwam hem in het tweede deel van het decennium 1950 het weergaloze idee om te pogen een eigen orkest uit de grond te stampen. Neen, niet zo maar een of ander orkest, maar iets unieks, namelijk een banjo-orkest.

Zoals onze webmaster Hubert het zo mooi op onze webstek plaatste: 'wanneer het banjo-orkest precies is gesticht, is in de nevelen van de tijd verloren gegaan'. Maar conventioneel wordt aangenomen dat 1959 het officiële stichtingsjaar is, hoewel een serieuze aanzet tot het orkest reeds vroeger aantrad, vooral performant bij lokale vieringen in het college. Maar anno 1959 kroop het toen zo geheten 'Banjo Ensemble' definitief uit zijn schelp, en werden de eerste niet-college-optredens zo wat overal ten lande genoteerd, weldra gevolgd door de jaarlijkse buitenlandse concertreizen naar Oostenrijk, Zuid-Duitsland, Zwitserland en Italië.

Doorheen een vijftiental jaren hebben in het totaal een honderdnegenentig muzikanten de revue gepasseerd van dit 'ensemble', dat wat betreft de naam later werd omgevormd tot 'Banjo-Orkest van Vlaamse Studenten'. De muzikale toon ervan eindigde evenwel compleet in mineur toen Alfons Bouckaert in 1970 tot pastoor te Knokke-Heist werd benoemd, wat meteen het roemloze en abrupte einde van zijn geliefde en ondertussen geroemde orkest betekende. Het verdriet was immens.

De opbrengst van dit jubileumconcert gaat naar de vrijwilligersorganisatie 'Missing You'.

Sinds de oprichting in 2002 probeert Missing You op verschillende manieren om kinderen, jongeren en jongvolwassenen te helpen omgaan met hun verlies.

www.missingyou.be

www.facebook.com/MissingYouvzw

Weliswaar kon men sindsdien doorheen de jaren wel genieten van enkele bijzonder geslaagde reünies en optredens (onder meer in 1999 naar aanleiding van het 50-jarig priesterjubileum van Alfons Bouckaert), maar het magische moment kwam er in 2007 toen het Sint-Aloysiuscollege zijn 175ste verjaardag vierde.

Toeval bestaat. Het was dank zij de hint van een oud-leraar en ondertussen lid van de logistiek van het Banjo-Orkest, Freddy Dusselier, dat thans ere-directrice Rita Verstraete discreet het initiatief nam om enkele oud-muzikanten te contacteren, met de vraag of zij het ooit zouden zien zitten om tijdens de feestavond in Cortina Wevelgem het 'Banjo-Orkest van Vlaamse Studenten' nog eens te laten opdraven.

Die uitdaging werd meteen aangenomen. Immers, de discipline van het college leerde ons indertijd dat een rechtmatige uitdaging nooit uit de weg mag worden gegaan, want: 'delf waar je staat, daar ligt Klondijke!' (n.v.d.r.: het goudland). Banjo's werden van onder het stof gehaald, saxofonen van rietjes, gitaren van nieuwe snaren voorzien, terwijl de 'pistons' van trompetten en hoorns van het jarenlange roest werden ontdaan. Er werd weken verwoed gerepeteerd en het optreden werd die avond een grandioos succes. Dit dank zij meer dan vijfenzeventig procent 'ouwe knarren', aangevuld voor het overige met enthousiaste, jonge en dartele veulens en freulens.

Hierna vond men het toch al te bedroevend om de instrumenten terug stof te laten vergaren en tot grote verrassing van de muzikanten zelf herrees het banjo-orkest zo waar uit zijn as. Sinds 2007 is het orkest hier vandaag overigens reeds aan zijn 112de optreden toe! Ondertussen werd met zin voor realisme de naam gewijzigd, en gaat het orkest nu sinds jaren door het leven als 'Banjo-Orkest', aangezien de term van 'Vlaamse studenten' al lang de lading niet meer dekte.

Vanavond staat het Banjo-Orkest er nog steeds, sterker dan ooit, mede te danken bij de heropstart aan dirigent en thans zanger-gitarist-banjospeler Rik Decramer, die na enkele jaren het dirigerestokje aan onze uiterst professionele en zeer geliefde dirigent Jacques Lecluyze doorgaf!

Dank zeggen we aan de stad en het schepencollege van Menen voor de luisterrijke ontvangst en receptie gisteravond. Onze oprecht gemeente dank gaat vanavond ook uit naar het Sint-Aloysiuscollege in de persoon van zijn directeur dhr. Mathieu Dehaene, waar het orkest al zo vele jaren en zonder meer over alle mogelijke faciliteiten mag beschikken, zoals het repetitielokaal, de bergplaats van het materieel, de bar, enz.

Uit eeuwige dankbaarheid naar het college toe had het orkest beslist de opbrengst van deze avond integraal te schenken aan 'het goede doel' van het college. Directie, pastoraal team en presidium mochten het 'goede doel' van vanavond zelf bepalen en opteerden voor een project via De Warmste Week van Studio Brussel in december, namelijk de vzw Missing You, sinds lange jaren ijverend voor een begripvol en gedegen ondersteunen van jongere mensen die het mentaal moeilijk hebben.

OP ZOEK NAAR 'DE GROTE LEIDER'

Ook gaat onze dank vanavond uit naar de sponsors, en ik beoog hierbij de Rotaryclub Menen, de nv Casier Risk & Insurance CVBA te Menen alsmede enkele sponsors die anoniem wensten te blijven.

Tenslotte wensen wij ook te danken de werkgroep die, in de schoot van het Banjo-Orkest, het evenement heeft op touw gezet.

Aan Alfons Bouckaert, onze geliefde stichter, mogen wij vanavond eenvoudig maar zo oprecht gemeend zeggen: 'zonder jou zouden wij nooit geworden zijn wat we vandaag zijn!'

Op heden staat het Banjo-Orkest er, levendiger dan ooit. Hoelang het orkest dit nog zal bewerkstelligen? Zoals ik dit voorheen reeds mocht zeggen: zolang de voorraad, en ik bedoel daarmee uiteraard de voorraad muzikanten, strekt wat inhoudt dat we naadloos opnieuw vertrokken zijn voor zestig jaren!

Wij wensen vanavond aan u allen, u hierbij dankend voor uw aanwezigheid, veel muzikaal genot toe, met het "Banjo-Orkest... versie 2.0"!

Marc Decramer, voorzitter

In de vriendengroep die het Banjo-Orkest is, wordt dirigent **Jacques Lecluyze** ook nog liefdevol 'onze Grote Leider' genoemd. Maar wie is de Grote Leider van het Banjo-Orkest precies? En wat bezielt Jacques Lecluyze als hij na al die jaren telkens weer zijn rebelse muzikanten moet trotseren, tegen beter muzikaal weten in? We vroegen het hem gewoon...

REDACTIE: Freddy Dusselier & Bo Decramer - FOTO'S: Yves Vandenbossche

Is onze Grote Leider een Menenaar in hart en nieren?

"Neen, ik ben geboren in Kortrijk (°1949), maar vrij vroeg al verhuisden we naar Menen. Sindsdien heeft mijn leven zich voornamelijk hier afgespeeld. Ik liep hier lagere en middelbare school in het Sint-Aloysiuscollege en heb, behalve

voor mijn universiteitsjaren in Gent, de stad niet meer verlaten.

Kreeg je de muziek via je familie in je genen door?

"Eigenlijk niet. Mijn pa houdt erg van muziek, maar hij is nooit een 'bezeten' muziekbeoefenaar geworden. Van kindsbeen af speelde

“

In mijn jeugd wilde ik absoluut bij het Banjo-Orkest, nadat ik van mijn sokken was geblazen door 'Stromen van Babel', mijn favoriete lied van Alfons Bouckaert.”

ik piano. Dat heb ik altijd graag verdergezet, zelfs nu sporadisch nog. Muziek heeft me heel mijn leven erg geboeid, vooral de theoretische kant ervan. Ik ben niet zo dol op de publieke kant van het muzikaal bestel, ik bedoel publiek optreden en zo.”

Heb je de muzikaliteit zelf doorgegeven aan je kinderen en kleinkinderen?

“Mijn oudste dochter Yumika geeft vioolles en haar zus Barbara had eveneens talent om in de muziek bezig te zijn. We hebben aan de kinderen de goesting voor de muziek doorgegeven, merk ik. Iets wat onze kleinkinderen ook in zich hebben. Maar of er daar nu iets meer uit komt dan louter liefhebberij, dat zien we wel.”

Belandde je vanaf je eerste collegedagen al in het Banjo-Orkest?

“Dat gebeurde pas in het derde collegejaar. Ik woonde een optreden bij en werd bijna van mijn sokken geblazen door het lied ‘Stromen van Babel’. Door dat lied voelde ik plots dat ik ook bij dat muziekensemble wou horen. Na een tijdje was het zover en leerde Alfons Bouckaert me wat banjo tokkelen. Een handige kerel ben ik nooit geweest, laat staan een virtuoos (lacht). Iedereen vond het leuk bij dat Banjo-Orkest. Muziek spelen om de studie te vermijden, kon het beter?”

Heb je alle richtingen gevolgd aan de muziekacademie van Menen?

“Inderdaad, en heel graag: van notenleer over muziekgeschiedenis tot harmonie en samenspel. In de beginjaren was de combinatie met de collegestudies niet gemakkelijk. Samen met Henri Verraes (n.v.d.r. vader van de huidige BJO-leden Jan, Jo en Marc) heeft mijn vader inder tijd nog een stevig pleidooi moeten houden bij de legendarische directeur Albrecht De Vloo, want hij had het niet zo begrepen op de muziekacademie die én niet katholiek was én waar er ook meisjes rondliepen. Nadien trok ik naar Gent waar ik universitaire studies kunstgeschiedenis combineerde met het conservatorium. Eens afgestudeerd, ben ik lesgever geworden in Menen en Wervik. Een leuke job die ik heb uitgeoefend tot mijn laatste zeven jaren van mijn loopbaan, want toen werd ik directeur.”

Wat is het mooiste liedje van het Banjo-Orkest? Verklap ons je top 3.

“Goh, da’s een moeilijke. Op 1 staat ‘Stromen van Babel’: die orkestratie, de dubbelzinnigheid van de toonladders, de emotie en dan toch die heel aantrekkelijke technische kant van het liedje. Erg knap. Vervolgens komen we bij het nummer ‘Wallis’. En ten slotte kies ik voor de bewerking van ‘Stille Nacht’ door onze stichter Alfons Bouckaert, een adaptatie waar ik me gevoelsmatig verwant mee

voel. Maar zo’n top 3 bedenken blijft verschrikkelijk moeilijk.”

Nam je bij de comeback van het Banjo-Orkest direct het dirigeerstokje op?

“Ik was eerst een tijdje gewoon spelend lid. Ensembles dirigeren doe ik al van 1992. Eerst het Sinjakoer en een koor in Roeselare. Het leuke aan dirigeren? Een muzikant wil graag op een podium staan, gezien en gehoord worden. Voor mij hoeft dat niet: ik sta het liefst met mijn rug naar het publiek. Zo kan ik me beter concentreren op de muziek en kan ik mijn focus beter vasthouden op het orkest.”

Ik sta liefst met mijn rug naar het publiek, om me beter op de muziek en het orkest te kunnen concentreren.”

Wat is je favoriete instrument?

“De hoorn en de cello, want die benaderen het meest de menselijke stem. En dat blijft voor mij het ultieme instrument. Vandaar dat ik persoonlijk veel naar gezongen klassiek werk luister, meer dan naar orkesten.”

Wat droom je voor het Banjo-Orkest in de toekomst?

“Verder zo optreden. En ja, heel graag nog enkele muzikale reizen ondernemen, omdat dit aanvoelt als op een jeugdkamp. Kameraadschap, humor, muziek,... heerlijk. Daarnaast zou het fijn zijn mocht ons orkest wat meer de media bereiken.”

Ultieme vraag: vind je de fikse salarisvergoeding als dirigent ruim genoeg?

“Natuurlijk, daar ben ik heel tevreden over!” (lacht gul, drinkt zijn glas uit en stapt de Grote Markt op).

PROGRAMMA

Aperitief

MUZIEK: Alfons Bouckaert (196?)

Anniversaire

TEKST EN MUZIEK: Alfons Bouckaert (196?)

Par vos encouragements,
par l'ardeur de votre foi,
ne restants indifférents,
à nos échecs et à nos joies,
appréciant nos efforts,
oubliants notre tort,
un vraie guide vers le beau,
sur la route un chant sonore.

Refrain:

Commence, commence,
donne nous cette joie,
même si parfois
tu n'y crois.

Nos jeunes mains
seront fortes demain
et dans la pâte le levain.

Op die muzikale baan,
om die lang' aanwezigheid
brengen dank en bloemen aan,
om die glimlach, innigheid.

Et qu'importe le passé
si l'on marche en avant
et le nombre des années,
si le coeur donne l'élan.

Refrain

Gij badt op eenen berg...

TEKST: Guido Gezelle (1859?) - MUZIEK: Alfons Bouckaert (1968)

Gij badt op enen berg alleen,
en... Jesu, ik en vind er geen
waar 'k hoog genoeg kan klimmen
om U alleen te vinden.

De wereld wilt mij achterna,
alwaar ik ga of sta of ooit mijn ogen sla;
En arm als ik en is er geen;

geen een,
die nood hebbe en niet klagen kan;
die honger, en niet vragen kan;
die pijn, en niet gewagen kan
hoe zeer het doet!

O Leert mij, armen dwaas,
hoe dat ik bidden moet!

Ragbanera

MUZIEK: Jacques Lecluyze (2017)

Herinnering

MUZIEK: Jacques Lecluyze (1968)

Nieuwe Lente

TEKST EN MUZIEK: Alfons Bouckaert (1968)

Wanneer een nieuwe lente
haar bloesems weer komt enten,
de aarde weer nieuw leven verwacht,
geloof dan in de zon

Vertrek dan langs de wegen
en valt eens moeheid tegen
blijf dromen van het leven dat wacht
en vraag niet steeds waarom.

Waar moeë mensen dralen
uit schrik om eens te falen
en smalen op jouw durven,
glimlach, blijf lopen, kijk niet om.

Slechts de verte wenkt,
Voor wie waagstuk kent en ga
en dan
vraag niet steeds waarom.

Avond aan de Berg (Vakantie)

MUZIEK: Alfons Bouckaert (196?)

Snarenpoeëem

TEKST EN MUZIEK: Alfons Bouckaert (1966)

Aan de stromen van Babel

TEKST EN MUZIEK: Alfons Bouckaert (1963)

Aan de stromen van Babel die avond,
dromend van het verre Sion...
onze harpen aan de wilgen...
vroeg men dat ik lied'ren zong.

Cantate, cantate,
o zing nog eens jouw avondlied!
Cantate, cantate,
o zing nog een maal jouw lied!

Op de puinen van dromen die avond,
eenzaam in het ballingenland,
schor onze keel, mat onze ogen,
Sion blijft ons hart verpand

Cantate...

Aan de stromen van Babel die avond,
dromend van het verre Sion...
onze harpen aan de wilgen...
vroeg men dat ik lied'ren zong

Cantate...

Aan de stromen van Babel...
Aan de stromen die avond...

Cantate...

Take 332

MUZIEK: Jacques Lecluyze (2012)

Pauze

Awakening

MUZIEK: Mark Verraes (2017)

Gele Anjers

MUZIEK: Alfons Bouckaert (196?)

Mimosa

TEKST EN MUZIEK: Alfons Bouckaert (1964) naar een gedicht van Guido Gezelle

'k Heb aan menig ziek bed, in een glas opgezet,...	mimosa	Voor twee halve dagen, en dan weggedragen,...	mimosa
Wit in zijn gewaad, lief op zijn gelaat O, wat kwam 't gij zo groen, blond van hoofde hier doen...	mimosa	Uwe armen wierpt g' uit, laatste keer spraakt ge luid,...	mimosa
In 't land van de zon zijt gij geboren. Winden die u sneden, blommestaf van heden,...	mimosa	Min die ik min, en meer dan leven Min die ik min...	mimosa

Inner Peace

MUZIEK: Jacques Lecluyze (2017)

Valais/Wallis

TEKST EN MUZIEK: Alfons Bouckaert (1969)

Le poète qui se réveille cherche en vain les mots Pour chanter toutes les merveilles du valais là-haut. Toi, qui joues l'indifférence ne chasse plus tes rêves d'enfance mais rends grâce pour ce pays si beau.	Wunderbar war diese Stunde in dem Alpenland. Habe in heimat nie gefunden was mein Herz hier fand. Muss ich dir beim Abschied sagen : vielen dank für diese Tage, möchte bleiben, hier im Wallisland.
---	--

Washington Square

MUZIEK: The Village Stompers (1963) - ARRANGEMENT: Mark Verraes (2018)

Weideblomke

TEKST: Guido Gezelle (1859?) - MUZIEK: Alfons Bouckaert (1968)

't Groeit daar een blomke
in de weide langs de voren,
onder 't riet, in den landen, op de heide,
waar geen mensenoog, geen oog het ziet.

't Groeit een blomke in de weide
waar geen mens, geen mens het ziet.

't Is wel het liefste van de blommen
wier in 't zand staat, wier in d'rots.
Weet ge wie en hoe ze 't nommen?
't Is en 't blijft en 't nomt de liefde Gods.

't Groeit een blomke in de weide
waar geen mens, geen mens het ziet.

Lechtal

TEKST EN MUZIEK: Alfons Bouckaert (1965)

Glanzend in het sneeuwgebergte,
heerlijk in de dalenverte,
bloeien zomerdagen in Lechtal.

Weet je nog die lange reis?
Weet je nog dit verre land?
Volle zomer, sneeuw en ijs,
naar de toppen hand in hand.
Nu herinnering weer bloeit,
en nog roept het groene dal,
gaan we dromen van die band
die, eens gegroeid, niet breken zal.

Eine lange Reise machen,
fremde Menschen, fremde Sprachen,
prangend sind die Ferien in Lechtal.
Oben mit den Alpenwinde
kann mein Herz den Frieden finden,
prangend sind die Ferien in Lechtal.

Dich vergessen kann Ich nicht,
schöner Urlaub in Tirol.
Leib und Seele sind erfrischt
alles ladet ein zum Wohl.

Almen grün und Gipfel weiss,
Wanderschaft die Kraft erneut.
Sommerferien in Tirol,
im Bergenkreis, wo man sich freut.

Eine lange Reise machen,
fremde Menschen, fremde Sprachen,
prangend sind die Ferien in Lechtal.
Oben mit den Alpenwinde
kann mein Herz den Frieden finden,
prangend sind die Ferien in Lechtal.

Foto uit 1961 ; eerste reis naar
het Lechtal.

Costa Dorada

MUZIEK: Alfons Bouckaert (1969)

Abschiedsstunde

TEKST EN MUZIEK: Alfons Bouckaert (1963)

Il faut partir, vous quitter,
En vous remerciant de l'accueil
qui nous fut réservé, Aumale
Un souvenir va rester
Et le charme de toutes ces heures en beauté.
Et demain, après-demain,
Près de l'âtre qui fume,
au clair des lampes qui s'allument
Et au son de la flûte,
Au rythme de nos guitares
Revivra la journée d'Aumale.

Lentewind brengt gevleugelde zaden mee:
stormen uit wouden, wolken van ver over zee.
Vruchtbare aarde: 't mensenhart dat ontvangt:
Om dit zaad Zijn liefde blijvend dank!

Abschiedsstunde, Abschiedsstunde,
Reicht die Hände uns sag mit uns:
"es kommt noch mal ein Wiedersehen!"
Es wird bleiben, immer bleiben
Auch nachdem wir in Flandern
wieder zu Hause sind.
Und denn Morgen, Übermorgen
Wenn die Flöte noch spielt und singt
ein Lied beim Winterfeuer,
und Erinnerung bleibt
am wunderschönen Augenblick:
Sag Ihm Dank
für diese Stunde.

Optreden in 2016 op "Menen in feest"

SPELENDE LEDEN EN TECHNISCHE PLOEG - 2019

ERE-DIRIGENT:	Alfons Bouckaert
DIRIGENT:	Jacques Lecluyze
BANJO:	Rik Decramer, Marc Decramer, Geert De Geetere, Lutgarde Degryse, Frank Deleu, Martin Depuydt, Bernard De Tavernier, Jean-Marie Devriendt, Yves Vandenbossche, Toon Vanholme, Hubert Vanooteghem, Jan Verraes, Felicien Wallays
DWARSFLUIT:	Mark Verraes
VIOOL / KLARINET:	Tine Delaere
SAX:	Dirk Poot, Bruno Vermeersch, Gery Vermeersch
HOORN:	Frieda Raes, Jef Vanraes
TROMPET:	Didier De Caluwé, Jan De Raeymaecker, Paul Ghekiere, Paul Vandamme, Jo Verraes
SLAGWERK:	Adri Schots
KEYBOARD:	Johan Decramer
GITAAR:	Zurab Maisuradze
BASGITAAR:	Luc Demeyere
ZANG:	Rik Decramer, Geert De Geetere, Maria Degroote
TECHNIEK:	Bo Decramer, Freddy Dusselier, Johan Leplae

Het Banjo-Orkest is gedocumenteerd, heden en verleden,
op onze webstek www.banjo-orkest.be
Je vindt er alle foto's en informatie.